

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **ראיה-proof**
 ! **תירוץ-answer**
 ^ **שאלה-question**
 ; **קושיא-challenge**

מקרא-key:

נדרים-נערה המאורסה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מת האב - לא נתרוקנה רשות לבעל, מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב, בזה יפה כח האב מכח הבעל.												■
בדבר אחר יפה כח הבעל מכח האב, שהבעל מפר בבגר, והאב אינו מפר בבגר.												■
מאי טעמא?												^
דאמר קרא: (במדבר ל) בנעוריה בית אביה.												!
מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב												■
מנלן?												^
דאמר קרא: (במדבר ל) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, מקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה, מה קודמי הויה ראשונה - אב מיפר לחודיה, אף קודמי הויה שניה - אב מיפר לחודיה.	רבה: [רבא]											!
אימא: ה"מ בנדרים שלא נראו לארוס, אבל בנדרים שנראו לארוס - לא מצי מיפר אב												^
אי בנדרים שלא נראו לארוס, מבנעוריה בית אביה נפקא.												!
בזה יפה כח האב מכח הבעל כו'.												■
ה"ד?												^
אילימא שקידשה כשהיא נערה ובגרה												!
מכדי מיתה מוציאה מרשות אב ובגרות מוציאה מרשות אב, מה מיתה לא נתרוקנה רשות לבעל, אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל												;
אלא שקידשה כשהיא בוגרת,												!
הא תנינא חדא זימנא:												;
הבוגרת ששהתה י"ב חדש	[תנן]											;
הא גופא קשיא, אמרת: הבוגרת ששהתה שנים עשר חדש, בבוגרת למה לי שנים עשר חדש? בוגרת בל' יום סגי לה?												;
תני: בוגרת וששהתה י"ב חדש.												!
מ"מ קשיא												;
איבעית אימא: הכא דוקא, ובוגרת קתני התם, משום דבעי איפלוגי ר"א ורבנן.												!
איבעית אימא: בוגרת דוקא, ואידי דנסיב רישא בזה, נסיב סיפא נמי בזה.												!
נדרה והיא ארוסה, נתגרשה בו ביום, נתארסה בו ביום אפי' למאה - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה.												■
זה הכלל: כל שלא יצאה לרשות עצמה שעה אחת, אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה.												■
מנלן דארוס אחרון מיפר נדרים שנראו לארוס ראשון?												^
אמר קרא: (במדבר ל) ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה, נדרים שהיו עליה כבר.	שמואל:											!
דלמא הני מילי שלא נראו לארוס ראשון, אבל נדרים שנראו לארוס ראשון - לא מצי מיפר ארוס אחרון												;
עליה קרא יתירא הוא.												!
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה כיצד? שמע אביה והפר לה, ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת, ונתארסה בו ביום, ואפי' מאה פעמים - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה	תניא כוותיה דשמואל:											■
שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל - חזר האב ומפר חלקו של בעל												■
הן הן דברי בית שמאי, אבל בית הלל אומרים: אין יכול להפר	רבי נתן:											■
במאי פליגי?												^
נדרים נמי שנראו לארוס נתרוקנה רשות לאב, ומיגז גיז	בית שמאי סברי:											! ♦

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

נדרים-נערה המאורסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עב
מימרא	בית הלל סברי:												עב:
אביה ובעלה אחרון מפירין נדריה, ולא מיגזו גיזו.	איבעיא להו:												עב:
גירושין, כשתיקה דמיא או כהקמה דמיא?	למאי נפקא מינה?												עב:
כגון שנדרה ושמע בעלה, וגרשה ואהדרה ביומיה, אי אמר מר כשתיקה דמי - מצי מיפר לה, ואי אמר מר כהקמה דמי - לא מצי מיפר לה?	אימתי אמרו מת הבעל נתרוקנה רשות לאב? בזמן שלא שמע הבעל, או שמע והפר, או שמע ושתק ומת בו ביום	ת"ש:											עב.
ואי אמרת גירושין כשתיקה דמו, ליתני נמי או שמע וגירש, מדלא תני הכי, ש"מ: גירושין כהקמה דמו.	אבל אם שמע וקיים, או שמע ושתק ומת ביום של אחריו - אין יכול להפר	אימא סיפא:											עב.
ואי אמרת גירושין כהקמה דמו, ליתני ואם שמע וגירש, אלא מדלא תני הכי, ש"מ: גירושין כשתיקה דמן	אלא מהא ליכא למשמע מינה, אי רישא דוקא - נסיב סיפא משום רישא, אי סיפא דוקא - נסיב רישא משום סיפא.	ת"ש:											עב.
נדרה והיא ארוסה ונתגרשה ונתארסה בו ביום אפילו למאה - אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה	ש"מ: גירושין כשתיקה דמו, דאי כהקמה דמו, מי מצי מיפר ארוס אחרון נידרי דאוקים ארוס ראשון	הב"ע - בשלא שמע ארוס ראשון.											עב.
אי הכי, מאי איריא בו ביום? אפילו לאחר מאה ימים נמן	כשלא שמע ארוס ושמע האב, דבו ביום הוא דמצי מיפר, אבל מכאן ואילך לא מצי מיפר.	נדרה בו ביום, גירשה והחזירה בו ביום - אין יכול להפר	תא שמע:										עב.
שמע מינה: גירושין כהקמה דמו.	הכא בנשואה עסקינן, והיינו טעמא דאין יכול להפר, משום דאין הבעל מיפר בקודמין.	דרך תלמידי חכמים, עד שלא היתה בתו יוצאה מאצלו, אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין	אמרי:										עב.
וכן הבעל, עד שלא תכנס לרשותו, אומר לה כל נדרים שנדרת עד שלא תכנס לרשותי הרי הן מופרין, שמשנתכנס לרשותו אינו יכול להפר.	בעל מהו שיפר בלא שמיעה? (במדבר ל) ושמע אישה דוקא הוא, או לאו דוקא הוא?	וכן תלמידי חכמים, עד שלא יצאת בתו מאצלו, אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין	רמא בר חמא:										עב:
והא לא שמע	דרך תלמידי חכמים, עד שלא יצאת בתו מאצלו, אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין	לכי שמע הוא דמיפר.	רבא, ת"ש:										עב:
א"כ, כי לא שמע למה ליה למימר?	והא לא שמע	הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.	ת"ש מסיפא:										עב:
הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.	וכן הבעל, עד שלא תכנס לרשותו, אומר לה	לכי שמע הוא דמיפר.	ת"ש:										עב:
א"כ, כי לא שמע למה ליה למימר?	הכא נמי דאמר לה לכי שמענא.	הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.	ת"ש:										עב:
הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.	האומר לאשתו כל נדרים שתדורי עד שאבא ממקום פלוני הרי הן קיימין - לא אמר כלום	וכן הבעל, עד שלא תכנס לרשותו, אומר לה	[רבי אליעזר]										עב:
הא קמשמע לן, אורחיה דצורבא מרבנן להדורי.	הרי הן מופרין - רבי אליעזר אומר: מופר	הכא נמי דאמר לכי שמענא.	והא לא שמע										עב:
הכא נמי דאמר לכי שמענא.	הכא נמי דאמר לכי שמענא.	והא לא שמע	והא לא שמע										עב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-נערה המאורסה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולמה לי מן השתא? לכי שמע ליפר לה									⚡				
קסבר: דלמא מטרידנא ההיא שעתא.									!				◇
האומר לאפוטרופוס כל נדרים שנודרת אשתי מאן ועד שאבא ממקום פלוני הפר, והפר לה, יכול יהו מופרין? תלמוד לומר: (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו, דברי רבי יאשיה		תא שמע: [רבי יאשיה]							⚡	■			◇
מצינו בכל התורה כולה שלוחו של אדם כמותו		אמר לו רבי יונתן:							⚡	⚡			◇
ואפילו רבי יאשיה לא קאמר - אלא משום דגזירת הכתוב הוא: אישה יקימנו ואישה יפרנו, אבל דכולי עלמא - שלוחו של אדם כמותו										⚡			◇
והא לא שמיע ליה										⚡			עב:
הכא נמי דאמר ליה לכי שמענא מיפר לה.										!			◇
לכי שמע ליפר לה										⚡			עב:
הוא סבר: דלמא מטרידנא.										!			◇
חרש מהו שיפר לאשתו? אם תמצא לומר בעל מיפר בלא שמיעה - משום דבר מישמע הוא, אבל חרש דלאו בר מישמע הוא		בעי רמי בר חמא:											⚡
היינו דרבי זירא													⚡
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאין ראוי לבילה - בילה מעכבת בו		דאמר רבי זירא:											⚡
או דלמא ושמע אישה לא מעכב?													⚡
ושמע אישה - פרט לאשת חרש		רבא, ת"ש:								!			◇
שמע מינה.										!			עב:
בעל מהו שיפר לשתי נשיו בבת אחת? אותה דוקא או לאו דוקא?		איבעיא להו:											⚡
אין משקין שתי סטות כאחת, מפני שלבה גס בחבירתה		רבינא, ת"ש:								⚡	■		◇
לא מן השם הוא זה, אלא משום שנאמ': (במדבר ה) והשקה אותה - לבדה.		רבי יהודה:								⚡	■		◇
הבוגרת ששהתה י"ב חדש, ואלמנה ל' יום, רבי אליעזר אומר: הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר		רבי אליעזר:											⚡
אין הבעל מיפר עד שתכנס לרשותו.		חכמים:											⚡
ר"א ומשנה ראשונה אמרו דבר אחד		רבה:											⚡
נותנין לבתולה י"ב חדש לפרנס עצמה, הגיע י"ב חדש - אוכלת משלו ואוכלת בתרומה, אבל היבם אינו מאכיל בתרומה, עשתה ששה חדשים בפני הבעל וששה חדשים בפני היבם, ואפילו כולן בפני הבעל חסר יום א', או כולן בפני היבם חסר יום א' - אינה אוכלת בתרומה		דתנן: [משנה ראשונה]											⚡
זו משנה ראשונה													⚡
אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה.		ב"ד של אחריהם אמרו:											⚡
דלמא לא היא, עד כאן לא קא אשמעינן משנה ראשונה - אלא למיכל בתרומה דרבנן, אבל נדרים דאורייתא - אימא לא		א"ל אביי:											⚡
ועד כאן לא שמעת ליה לר' אליעזר - אלא גבי נדרים, כדבר פנחס משמיה דרבא													⚡
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת		דאמר: [רב פנחס משמיה דרבא]											⚡
אבל תרומה אפילו מדרבנן - נמי לא אכלה.													⚡
שומרת יבם, בין ליבם אחד בין לשני יבמין - ר"א אומר: יפר,		[רבי אליעזר]											⚡
לאחד אבל לא לשנים		רבי יהושע:											⚡
לא לאחד ולא לשנים.		רבי עקיבא:											⚡

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדרים-נערה המאורסה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה אם אשה שקנה הוא לעצמו - הרי הוא מיפר נדריה, אשה שהקנו לו מן השמים - אינו דין שיפר נדריה	אמר ר"א:												עד.
לא, אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו, שאין לאחרים בה רשות, תאמר באשה שהקנו לו מן השמים, שיש לאחרים בה רשות?	אמר לו ר"ע:												עד.
עקיבא, דבריך בשני יבמין, מה אתה משיב על יבם אחד?	א"ל רבי יהושע:												עד.
אין היבמה גמורה ליבם כשם שהארוסה גמורה לאישה.	אמר לו: [רבי עקיבא]												עד.
בשלמא ר"ע סבר: אין זיקה, ור"י סבר: יש זיקה, אלא ר"א מאי טעמיה? אי יש זיקה, אין ברירה													עד.
כגון שעשה בה מאמר, ורבי אליעזר סבר לה כב"ש	ר' אמי:												עד.
מאמר קונה קנין גמור.	דאמר: [בית שמאי]												עד.
ורבי יהושע?													עד.
ה"מ בחד יבם, אבל בשני - יבמין לא, מי איכא מידי דכי אתי אחוהי אסר עליה בביאה או בגיטא ומפר?	אומר לך: [רבי יהושע]												עד.
אין זיקה.	ר"ע סבר:												עד.
מאמר לב"ש אין קונה אלא לדחות בצרה	ולר' אליעזר דאמר:												עד.
מאי איכא למימר?													עד.
הכא במאי עסקינן - כגון שעמד בדין ואיתחייב לה מזונות, וכדרב פנחס משמיה דרבא													עד.
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.	דאמר: [רב פנחס משמיה דרבא]												עד.
ומה אם אשה שקנה לעצמו - הרי הוא מיפר נדריה, אשה שהקנו לו מן השמים - אינו דין שמיפר נדריה	תנן, אמר רבי אליעזר:												עד:
ואי בשעשה בה מאמר, קנה לעצמו הוא													עד:
שקנה לעצמו ע"י שמים.													עד:
תפשוט דבעי רבה:													עד:
מאמר לבית שמאי, אירוסין עושה או נשואין עושה?	[בעי רבה]												עד:
תפשוט דנשואין עושה, דאי אירוסין עושה													עד:
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה	הא תנן:												עד:
מאי יפר? יפר בשותפות.	רב נחמן בר יצחק:												עד:
תניא נמי הכי כרבי אמי:													עד:
שומרת יבם, בין יבם אחד בין שני יבמין - ר"א אומר: יפר	[תניא -רבי אליעזר]												עד:
לאחד ולא לשנים	רבי יהושע:												עד:
לא לאחד ולא לשנים	רבי עקיבא:												עד:
ומה אם אשה שאין לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו, משבאת לרשותו נגמרה לו, אשה שיש לו חלק עד שלא תבא לרשותו, משבאת לרשותו אינו דין שתגמור לן	רבי אליעזר:												עד:
לא, אם אמרת באשה שקנה הוא לעצמו, שכשם שאין לו חלק בה כך אין לאחרים חלק בה, תאמר באשה שהקנו לו מן השמים, שכשם שיש לו עמה חלק כך יש לאחרים חלק בה?	אמר לו ר"ע:												עד:
עקיבא, דבריך בשני יבמין, מה אתה משיב על יבם אחד?	אמר לו רבי יהושע:												עד:
כלום חלקנו על יבם אחד ועל שני יבמין, בין שעשה בה מאמר בין שלא עשה בה מאמר? וכשאר דברים כן נדרים.	א"ל: [רבי עקיבא]												עד:
חבל עליך בן עזאי, שלא שימשת את ר"ע.	בלשון הזה אמר בן עזאי:												עד:
מאי תניא כוותיה דר' אמי?													עד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-נערה המאורסה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין שעשה בה מאמר ובין שלא עשה בה מאמר	דקתני:												ע.ה.
א"נ, מרישא													ע.ה.
משנכנסה לרשותו נגמרה לו	דקתני:												ע.ה.
ואי דלא קדיש, מאי נגמרה לו? תפשוט מיניה: כשעשה בה מאמר.													ע.ה.
מאי וכשאר דברים כן נדרים דקתני?													ע.ה.
הכי קתני: אי אתה מודה שאין חייבין סקילה כנערה המאורסה?	רבא:												ע.ה.
מתני' נמי דיקא:	רב אשי:												ע.ה.
אין יבמה גמורה לאישה כשם שארסה גמורה לאישה.	[תנן]												ע.ה.
האומר לאשתו כל הנדרים שתדורי מכאן עד שאבא ממקום פלוני הרי הן קיימין - לא אמר כלום													ע.ה.
הרי הן מופרין - ר' אליעזר אמר: מופר	[רבי אליעזר]												ע.ה.
אינו מופר.	חכמים:												ע.ה.
אם הפר נדרים שבאו לכלל איסור, לא יפר נדרים שלא באו לכלל איסור?	אמר ר"א:												ע.ה.
הרי הוא אומר: (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו, את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר, לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר.	אמרו לו:												ע.ה.
לר"א מיחל חלין ובטלין, או דלמא לא חלין כלל?	איבעיא להו:												ע.ה.
למאי נפקא מינה?													ע.ה.
כגון דאתפיס אחרנא בהדין נדרא, אי אמרת חלין - הויא תפיסותא, אי אמרת לא חלין - לא איכא מששא													ע.ה.
מאי?													ע.ה.
אם הפר נדרים שבאו לכלל איסור, לא יפר נדרים שלא באו לכלל איסור?	ת"ש, אמר רבי אליעזר:												ע.ה.
שמע מינה לא חלין.													ע.ה.
מי קתני שאינן באין? שלא באו קתני, עדיין לא באו.													ע.ה.
ומה במקום שאין מיפר נדרי עצמו משנדר - מיפר נדרי עצמו עד שלא ידור, מקום שמפר נדרי אשתו משתדור - אינו דין שיפר נדרי אשתו עד שלא תדור	ת"ש, אמר להן ר"א:												ע.ה.
מאי לאו דאשתו דומיא דיליה, מה הוא דלא חיילין, אף אשתו נמי דלא חיילין.													ע.ה.
לא, הא כדאיתא והא כדאיתא.													ע.ה.
ומה מקוה שמעלה את הטמאין מטומאתן - אין מציל על הטהורים מליטמא, אדם שאין מעלה את הטמאין מטומאתן - אינו דין הוא שלא יציל על הטהורין מליטמא	ת"ש, אמר לו ר"א:												ע.ה.
שמע מינה לא חיילין.													ע.ה.
אם מטבילין כלי טמא ליטהר, יטבילו כלי כשטימא ליטהר?	אימא סיפא, אמרו לו לר"א:												ע.ה.
שמע מינה חיילין													ע.ה.
רבנן לא קיימי להון בטעמיה דר"א, והכי קאמרי ליה: מאי סבירא לך? אי סבירא לך דחיילין ובטלין - תהוי כלי תיובתך, אי לא סבירא לך דחיילין - תהוי מקוה תיובתך.	אמרי:												ע.ה.
ומה זרעים טמאים כיון שזרען בקרקע - טהורין, זרועין ועומדים לא כל שכן	ת"ש, אמר להם ר"א:												ע.ה.
ש"מ לא חיילין.													ע.ה.
ורבנן לא דרשי ק"ו?													ע.ה.
יכול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה? אמרת ק"ו: מכורה כבר יוצאה, אינה מכורה אינו דין שלא תימכר	והא תניא:												ע.ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

נדרים-נערה המאורסה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הקם בא לכלל הפר, את שלא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר.											!	◇	עו:	
הפרת נדרים כל היום, יש בדבר להקל ולהחמיר.													מ	עו:
כיצד? נדרה בלילי שבת - יפר בלילי שבת וביום השבת עד שתחשך, נדרה עם חשכה - מפר עד שלא תחשך, שאם חשכה ולא הפר - אינו יכול להפר.													◇	עו:
הפרת נדרים כל היום	תניא:										◇	■	עו:	
מעט לעת.	רבי יוסי בר' יהודה ור"א בר' שמעון:										◇	■	עו:	
מאי טעמא דתנא קמא?											^		עו:	
אמר קרא: (במדבר ל) ביום שמעו.	[ת"ק]										!	◇	עו:	
ורבנן מאי טעמייהו?											^		עו:	
דכתיב: (במדבר ל) מיום אל יום.	[רבנן]										!	◇	עו:	
ולת"ק, הא כתיב מיום אל יום.											ז	◇	עו:	
איצטריך, דאי ביום שמעו - הוה אמינא ביממא אין, בליליא לא, כתיב מיום אל יום.											!	◇	עו:	
ולמ"ד מיום אל יום, הא כתיב ביום שמעו											ז	◇	עו:	
איצטריך, דאי כתיב מיום אל יום - הוה אמינא מחד בשבא אחד בשבא ליפר לה, כתיב ביום שמעו.											!	◇	עו:	
אין הלכה כאותו הזוג.	רבי שמעון בן פזי אריב"ל:											■	◇	עו:
לוי סבר למיעבד כהני תנאי	[לוי]											○	עו:	
אין הלכה כאותו הזוג.	א"ל רב, הכי אמר חביבי:											■	עו:	
חייא בר רב שדי גירא ובדיק.	[חייא בר רב]										○	◇	עו:	
רבה ב"ר הונא יתיב וקאים.	[רבה ב"ר הונא]										○	◇	עו:	